

LIII

Contemptus eternoꝝ gaudioꝝ.
Qꝫ male delicias dūtaxat temporis huius
Cogito: nec celeres pensito abire dies:
Et regni æterni qꝫ gaudia sperno beata:
Causa est: me genuit Simea stulta/parens.

Trāsito-
ria p̄ferē
eternis

Mēdaces filiū ho-
minū in stateris.
vt decipiāt ip̄i de
vanitate ī idīpm
Quid p̄dest hoī
si mundū vnuer-
suz lucret: anime
vero sue detrimē-
tū patiet? Aut q̄
dabit hō cōmuta-
tionē p̄ aīa sua?

Occurrit fatuꝝ rursus mihi turba cohortis:
Quę requiem satyrę non sinit esse meę.
Stultus enī certe est. animo iactare superbo
Qui solet: & nimiū verba pudenda loqui:

Eccle.xiij.
P̄s.lxi.
Mar.viii.
Math.xvi.